

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-242/2018 г.

София, 23.10.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 05.09.2018 г. и обективирани в протокол № 34/05.09.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г., подадена от Б.М. срещу „Л.Д.“ ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Жалбоподателката е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба с предмет видеонаблюдение. Посочено е, че на 01.03.2018 г. е постъпила на работа във фирма „Л.Д.“ ЕООД на длъжност „асистент – продавач“ в магазин с адрес: *****. С постъпването си на работа е запозната с правилника за вътрешния ред, както и с факта, че обектът е под постоянно видеонаблюдение. Г-жа Б.М. сочи още, че за изпълнение на служебните задължения се изисква работно облекло, с което според правилата на фирмата няма право да напуска търговския обект. Посочено е, че няма обособена съблекалня, поради което жалбоподателката била принудена да се съблича в склада на магазина, както и че в склада на магазина има монтирани камери за видеонаблюдение, които не са бутафорни и наблюдават в реално време и осъществяват запис. Изразено е притеснение, че камерите се наблюдават от служител – мъж на фирмата, както и че до записите достъп имат „и други служители на фирмата“.

Жалбоподателката информира, че не е давала съгласието си да бъде „наблюдавана и записвана“.

Моли за извършване на проверка по случая, както за заличаване на записите. Счита, че действията от страна на „Л.Д.“ ЕООД представляват нарушение на правата на ѝ, предоставени по ЗЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-242#1/10.05.2018 г. на КЗЛД, на управителя на „Л.Д.“ ЕООД (Дружеството) е

предоставен срок за писмено становище по предмета на жалбата и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-01-242#2/21.05.2018 г., в което е посочено, че в периода от 01.03.2018 г. до 10.04.2018 г. между „Л.Д.“ ЕООД и г-жа Б.М. е сключен и действал трудов договор № **** от 22.02.2018 г. за заемане на длъжността „асистент продавач“ от последната в качеството ѝ на служител в търговски обект на Дружеството, находящ се в *****. Сочат, че в подадената жалба от г-жа Б.М. е отразено, че при постъпването на работа същата е запозната с правилника за вътрешния трудов ред на Дружеството, както и с факта, че търговският обект на Дружеството, в който жалбоподателката е извършвала трудовата дейност, е под постоянно видеонаблюдение. Информират, че Дружеството е изпълнило всички законови задължения, като е предоставило на г-жа Б.М. декларация, чрез която служителката писмено е потвърдила, че е запозната с всички вътрешни актове на Дружеството и е дала своето изрично писмено съгласие работодателят да има правата да съхранява, обработва и предоставя личните ѝ данни по смисъла на Закона за защита на личните данни на трети лица във връзка с изпълнението на клаузите на сключения трудов договор. Посочено е още, че подписвайки трудовия договор и съгласно договореното в чл. 21 от същия, г-жа Б.М. отново е дала своето изрично писмено съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани и съхранявани от Дружеството в качеството му на администратор на лични данни.

На следващо място информират, че в изпълнение на всички законови изисквания Дружеството е регистрирано от Комисията за защита на личните данни като администратор на лични данни, под идентификационен номер 396878 и поддържа 3 регистъра - „Персонал“, „Контрагенти“ и „Видеонаблюдение“. В регистър „Видеонаблюдение“ Дружеството е заявило, че обработването на личните данни в него се осъществява чрез видео-технически средства. На видно място във всичките търговски обекти, включително и в този, находящ се на *****, са поставени указателни информационни табели за извършването в тях видеонаблюдение, така че както служителите, така и посетителите са надлежно информирани за извършването на заснемане.

Считат, че твърденията на г-жа Б.М., че е забелязала, че „във въпросния склад също има монтирани камери за видеонаблюдение“, са в противоречие с представените със становището писмени доказателства и факти, че към датата на постъпването на работа - 01.03.2018 г., г-жа Б.М. е била надлежно информирана и е дала изричното си съгласие чрез подписването на Декларацията от 01.03.2018 г. да бъде записвана и

личните ѝ данни да бъдат обработвани и съхранявани от Дружеството в качеството му на администратор на лични данни.

Изложено е още, че решението за поставянето на видеокамери в търговските обекти на Дружеството е взето с оглед осъществяване на контрол на трудовата дисциплина, от една страна, както и с цел предотвратяване на кражби, от друга. В тази връзка е и отбелязването, че в настоящия случай и присвояването на парични средства от страна на служителката е била причината за прекратяването на трудовия ѝ договор с Дружеството. Като доказателство на тези факти е приложено споразумение за прихващане на парични задължения от 10.04.2018 г. (Приложение № 4 към становището), видно от което в чл. 3, г-жа Б.М. изрично е деклариралила и заявила, че дължимата от нея на Дружеството парична сума в размер на 568,14 лева е присвоена от нея в периода от 04.04.2018 г. до 09.04.2018 г., чрез изнасяне на стока чрез изхвърляне на отпадъците от магазина на работодателя, находящ се в *****.

На следващо място е посочено, че съгласието и декларирането на тези факти от Б.М. водят до единствения извод за недобросъвестното и некоректното поведение и отношение към Дружеството по време на изпълнение на трудовите задължения на жалбоподателката.

Взето е становище и по отношение на изискването за работно облекло, като е посочено, че за изпълнението му съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 6 от Правилника за вътрешния ред на „Л.Д.“ ЕООД, работодателят е длъжен да създаде на служителите нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение като им осигури работно облекло, включващо престилка, два броя тениски и бадж. Същевременно в чл. 20, т. 2 от Правилника за вътрешния ред на „Л.Д.“ ЕООД е вменено задължение на служителите да се явяват на работа с работно облекло. Т.е. в нито един от приетите и действащи вътрешни правилници на Дружеството не е уредена забрана служителите да напускат търговските обекти на Дружеството с предоставеното им работно облекло. Твърденията за преобличане на служителката в склада на търговския обект, в който е знаела, че има монтирани и записващи автоматизирани устройства и решението ѝ за това не се основават на приети от ръководството на Дружеството правила, а единствено на лично решение. Информират, че предназначението на складовите помещения на търговските обекти на Дружеството е за съхранение на получаваните от различните доставчици стоки, които следва да бъдат продавани в търговската зала на обекта.

Молят да се вземе предвид, че Дружеството не толерира такъв вид поведение и противно на изложеното в жалбата, не е поставяно ограничение на служителите да не

напускат търговските обекти с работно облекло, обстоятелства които правят изложените в жалбата факти неотнормими към спора и считат, че същите не засягат нарушаване правилата при събирането, обработката и съхранението на личните данни на служителката от Дружеството.

На следващо място излагат, че невярно е твърдението на жалбоподателката, че доставчиците на „Л.Д.“ ЕООД имат свободен достъп до склада на магазина. Информират, че достъпът до складовото помещение в магазина на Дружеството е абсолютно забранен за външни лица, каквито несъмнено са и доставчиците на стоки. Всеки един от служителите, постъпващи на работа в Дружеството е информиран и инструктиран за правилата за достъп в помещенията на търговския обект, за което подписва и нарочен документ. Нещо повече, всеки един служител получава и ключ от склада и има задължението през цялото работно време на магазина да осигурява затварянето на вратата към склада, така че външни лица да нямат достъп до него.

С оглед изложеното становището на дружеството е за неоснователност на жалбата и прекратяване на образуваното административно производство.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда

жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 04.07.2018 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Б.М. и ответна страна – „Л.Д.“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.09.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 30/04.07.2018 г. и Заповед № РД-14-253/13.08.2018 г. на Председателя на КЗЛД е извършена проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-671/30.08.2018 г.

В резултат от проверката е установено, че на територията на посочения в жалбата търговски обект има изградена и функционираща система за видеонаблюдение, състояща се от тринадесет броя видеокамери, записващо устройство – DVR видеорекодер, свързан към два броя видеодисплеи (монитори) за наблюдение на изходящия образ от същите. Видеокамерите са разположени, както следва: десет броя заснемат различни зони на търговската зала, два броя заснемат складовото помещение, посочено в жалбата и една камера заснема площадката на общия вход на сградата и задния вход на склада към търговския обект. Видеорекодерът и единия от мониторите за наблюдение се съхраняват в складовото помещение, което е с контролиран достъп. Втори монитор е инсталиран непосредствено до касата в търговската зала, като на него се наблюдава в реално време изходящия образ от всички тринадесет броя видеокамери и същият е видим за всички посетители и служители на търговския обект. Посредством видеорекодера, системата позволява съхранение на записи с видеокадри за срок не по-дълъг от тридесет дни, след което същите автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Видеорекодерът, функциониращ в периода, в който жалбоподателката е била служител на дружеството, е дефектирал поради токов удар и съдържащата се в него информацията с видеокадри за периода 15.03.2018 – 14.04.2018 г. е унищожена и не подлежи на възстановяване. За документиране на това обстоятелство, на 15.04.2018 г. е съставен протокол от И.Б. – ръководител отдел „Инвентаризации и вътрешен контрол“ на „Л.Д.“ ЕООД. Съгласно Инструкция за мерките за защита на личните данни, приета на 15.02.2013 г. в сила до 25.05.2018 г., както и Политика за видеонаблюдение, утвърдена на 28.05.2018 г. от управителя на дружеството, достъпът до видеозаписите е ограничен до малко на брой оторизирани служители на администратора, на базата на принципа „необходимо е да се знае“ и преминали инструктаж по защита на данните. Достъп до

данните в системата за видеонаблюдение, включително и отдалечен такъв се осъществява посредством идентификация чрез потребителско име и парола. Системата е изградена през 2015 г. от външен изпълнител – „С.“ ООД по възлагане с поръчка, като дружеството няма права за неконтролиран достъп до системата за видеонаблюдение и записите с видеокадри. Не се установи наличие на видеокамери и/или друг вид технически средства за видеонаблюдение, инсталирани в санитарните помещения. На видни за всички служители и посетители на търговския обект места, са поставени информационни табели, уведомяващи за използването на технически средства за наблюдение в обекта, както и информация за администратора на лични данни с оглед упражняване правата на субектите на данни. По данни на представляващите „Л.Д.“ ЕООД, целите и правното основание за извършването на видеонаблюдение в търговските обекти е законен интерес на дружеството, вкл. в качеството му на работодател, сигурността и безопасността, защита на активите, оптимизиране на бизнес процесите и предпазване на служителите си.

В хода на проверката от проверяващия екип изискано трудовото досие на жалбоподателката Б.М. Констатирано е, че при постъпване на работа, същата е подписала Декларация от 01.03.2018 г., че е дала съгласието си, работодателят да съхранява и обработва личните ѝ данни, както и че е запозната с Правилника за вътрешния трудов ред на дружеството от 01.03.2012 г., изм. със Заповед № 8039/28.06.2017 г., в който изрично е упоменато, че служителите са длъжни да се явяват на работа с работно облекло. Съгласно Заповед № 3648/01.05.2016 г. на управителя на проверяваното дружество, се забранява преобличането с работно облекло на служителите в търговските площи и складовите помещения на магазините на „Л.Д.“ ЕООД, със задължението същата заповед да се сведе до знанието на всички управители на търговски обекти. Към момента на проверката в дружеството не е постъпвало искане от Б.М. за предоставяне на информация относно обработвани нейни лични данни от администратора.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, т. 7 от Регламент 2016/679 е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице,

публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с друг определя целите и средствата за обработване на личните данни, когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на съюза или правото на държава членка.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент 2016/679 следва да бъде направено и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“.

Не е спорно по преписката, че между жалбоподателката Б.М. и „Л.Д.“ ЕООД е имало валидно правоотношение, съгласно сключен трудов договор № ****, който е прекратен, както и че същата е запозната с правилника за вътрешния трудов ред и че обекта е под постоянно видеонаблюдение.

От предоставените като доказателства документи от „Л.Д.“ ЕООД се установи, че г-жа Б.М. е подписала на 01.03.2018 г. (с постъпването си на работа) декларация, с която дава съгласието си на работодателя да съхранява обработва и предоставя личните ѝ данни по смисъла на ЗЗЛД на трети лица във връзка с изпълнението на трудовия договор. От разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от предоставения правилник за вътрешния трудов ред в „Л.Д.“ ЕООД е видно задължението на служителите да се явяват на работа с работно облекло. От предоставените вътрешни правила не се установиха твърденията на жалбоподателката, че според правилата на фирмата няма право да напуска търговския обект с работно облекло и предвид факта, че няма обособена съблекалня същата е била принудена да се преоблича в складово помещение, в което има монтирани камери за видеонаблюдение.

Следва да се посочи, че обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна), съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД. Обработването на личните данни от страна на работодателя е с оглед изпълнението на трудовите права и задължения.

Предоставената заповед № 3648/01.05.2016 г., с която „Л.Д.“ ЕООД забранява преобличането с работно облекло на служителите в търговските площи на складовите помещения на магазините на „Л.Д.“ ЕООД не следва да бъде кредитирана като валидно доказателство, предвид факта, че същата е издадена на основание Регламент 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните данни,

чиято първата публикация в официалния вестник на Европейския съюз е на 04.05.2016 г. и същия влиза в сила от 24.05.2016 г.

По отношение на исканията на г-жа Б.М. за заличаване на записите, на които присъства, следва да бъде направено отбелязването, че видно от обективизираното в констативен акт № ППН-02-671/30.08.3108 г., видеорекордерът, функциониращ в периода, в който жалбоподателката е била служител на дружеството, е дефектирал поради токов удар и съдържащата се в него информацията с видеокадри за периода 15.03.2018 – 14.04.2018 г. е унищожена и не подлежи на възстановяване, като за документиране на това обстоятелство, на 15.04.2018 г. е съставен протокол от И.Б. – ръководител отдел „Инвентаризации и вътрешен контрол” на „Л.Д.” ЕООД.

В параграф 1, т. 1 от ЗЗЛД се съдържа определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

В резултат на установеното при проверката, обосновано, с приложени към Констативния акт доказателства, както и видно от предоставените по административната преписка доказателства следва, че видеонаблюдението, предмет на жалбата, е монтирано с цел защита на сигурността и безопасността, защита на материалните активи и предпазване на служителите. Предвид наличието на информационни табели, поставени на видно място и факта, че служителите са запознати за извършваното видеонаблюдение, както твърди и самата жалбоподателка в жалбата, следва, че същото се извършва законосъобразно.

Видно от приложените към административната преписка доказателства е, че целта, за която са монтирани камерите за видеонаблюдение е охранителна по отношение на имота и материална неприкосновеност на собствеността на ответника, както и по отношение на физическата неприкосновеност на гражданите.

Произнасянето на колегиалния орган е свързано с принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1 – т. 6 от ЗЗЛД.

Съобразно горепосочената разпоредба личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид изложеното се следва, че извършваното видеонаблюдение посредством цитираните видеокамери не надхвърля целите, за които същото е монтирано, а именно: защитата на имуществената неприкосновеност на ответната страна и личната такава на физическите лица, поради което се прави изводът за неоснователност на жалбата.

С оглед изхода на спора, личното явяване на процесуалния представител на ответната страна в откритото заседание и своевременно направеното искане на разноски, Комисията счита, че са изпълнени предпоставките на разпоредбата на чл. 47, ал. 2, изречение второ от АПК и признава направените от „Л.Д.“ ЕООД разходи за процесуално представителство в минимума предвиден в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300 лв. (триста лева).

В тази връзка Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-242/17.04.2018 г., подадена от Б.М. срещу „Л.Д.“ ЕООД.

2. На основание чл. 47, ал. 2, изр. 2 от АПК във връзка с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, уважава искането и признава направени от „Л.Д.“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, които следва да се платят на дружеството от страна на жалбоподателката Б.М.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/